

בה א מיי פירד אל
 שטעטל'ס יד טעם
 עשן דע טוישע זיי פ'ס
 כח טעף א:
בו ב מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף אל:
בז ג מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף א:
בח ד מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף א:
בט ה מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף א:
 חולל יד טעם
 עשן דע טוישע זיי פ'ס
 שפ'ס טויר יד טעם
לו מיי פירד אל
 אפירד הלכט יד טעם
 עשן דע טוישע זיי פ'ס
 ורע טעף ג:
לא א מיי פירד אל
 שטעטל'ס יד טעם
 עשן דע טוישע זיי פ'ס
 כח טעף א:
לב ח מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף א:
לג י מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף א:
 טעם עשן דע טוישע זיי פ'ס
 יד ח כח טעף א:
לד כ מיי'ס טעף אל:
 טוישע'ס טעף א:
 טעטל'ס וומי פ'ס
 מלמלת פקודי הערשקעס
 סעף יד טעם
 הלכט כ:

הכי השתא התם מישתא
 וברכי דהדיד אל
 אפסין. כלומי וכוין דאמר
 נכו לברין מפסיק הברכה
 בין ברכת חיה שביין
 תחלה לין ששונה תם
 ובעי לברן בתחלה על
 חיה אבל אכא אל
 מפסיק הכיטום של חיה
 נברכת שחיטת העוף
 קבדם שיטחון ידוכל
 לכסותם דחיה בתחא
 ידא ולשחוט קוף דחיה
 ידא ואל חשוב סוף דחיה
 ואל הפסק לפיכך איצ
 אלא ברכה אחת
 וזמן ששפן יכסה.
 כלומי בדי: ארבע חוויין.
 כלומי בברכת המזון
 חזין ד' ברכות. ברכת
 און וברכת ארזין בונה

ב' בהחבול (צ"ק דף פד:) ואחד שעמד במקום חזירו לקרוא בתורה
 ים בקריאת התורה וכן פירש ריב"א ואפילו עמד במקום כהן דהא
 לגבר ראשון אסמכתא היא: **א**רבעים והחובים אתה נושא.
 י שהיה נדוקים וא"ת או נ' והזכיר ה"ל למימר דהא איכא זכרת
 (לא) דאין צריך לגבר אכסא דזכרתא אלא אכסא קמא ותו לא:
 גלא רואין לזם קדיש קמא אלא רואין לין ולזם דזכרתא וחיה יהודה
 ורודין דכ"ה קומן ר"ה (מנחות דף כב.) מפרש שעמא דזכרתא ור' יהודה
 מזהיר מנאן לעולין שאין מנטילין זה את זה ור' יהודה אומר
 זה את זה ומין זמניו בטל הכא לא בטיל שאפילו היה דם הפר
 היה דם השעיר מראית דם גמור אלא יהיה דיהה מראהו ונטל
 יהודה אומר רואין לין וחלל כאלו יין אדום ואם דיהה ו' מראהין (כשר
 ג.) כי אחא רב דימי א"ר יוחנן המערה יין נסך מחזית לבזר אפילו
 בתוסה היכא דפסק שאין צלל הפסק מרינן ראשון ראשון
 מעט הארץ משיקו וטורח ממה נפשח אי רובא חיה נינהו
 משום מיעוטא דמים דגליין בטלי ברובא ותאמר רב דימי דשם

גליון הש"ס

גמ' דא"ל הוהו דצורק
לרבי מי שיצר בו. עי'
דברינו יונה פ"ק דברכות
דף ז' ע"ב היצא הטקסא
ומי שגברא חזק לא ברה חזק
ומי שפלי חזק לא ברה חזק
א"ל שפיל לנפשיה דקרה ה'
בצלות שמו ובאמת בקרה
דהתם לא כחוב בסיפא
דקרה ה' בצלות שמו ואולי
דע"ס הוא וא"ל לנפשיה
דקרה כ' חזק ה' עשה
כל אלה:

בכסוהו. חלם לרם חיה א'
שפן (סוכה 12). במה
שפן גדול ששקל כ'
שולף כרגלו (שבת 3ב.)
שער הרים אל'
ברא היום שזו הקלה
יאר זה קלה בורא ושי
שמות (סנהדרין 18ט.)
לכא. נסכו קלה
קלה לכות (גמ' 17.)
חייב שדור ונגלה
למחר ששקרו היום (ע"ר)
שפן. ארדה חיה לל'
ששפן. ששפן חיה כיון לה.
ומן זה נמלה שסור
(מסכת חלה) חיה ממקו
(מבט) חולל וארדה על'
היום ממקו של
מזה. דלמחר דל אל'
נמלה. מלכות,
ארדה לעשו ואפילו נמלה
(סוכה 17.)

ומאי שנא מהא דתניא^ה
בשרשומי ניכר: מתני'^(ט) יד
לכסות^ז נתערב ביין רואין א
זהבים דצמלתא דליט זה חקרן כיס
פטור כללו האי טעמא ואפילו תפס מ
דרשנין (מדריס דף סב) וקדשתו לכל דב
שמיה לא שייכת לשאר צרכה אלף היה
צפה לה שלחם דצמי' וי"ל דסבר מ
רואין אותו באירו הוא מיל כפ'
דרואין כלילו הוה מיס דפירש
מדכתיב ולקח מדם הפר ומדם השעיר
מכאן למין צמינו שאינו בטל והסתה
היה ניכר דאמומית דם השעיר וי"ל
דלאמר' צפ' התערבות (וצמיס דף עח):
כלל) דם לתוך מיס ראשון ראשון בטל
כל הייס כולו ראשון ראשון בטל וצפר
בטל ואפי' דלמחר בצרק הלוקח בזה
שלחא איך רוצה איך ינבוץ איך לכה